

Vraag nr. 87
van 14 februari 2003
van de heer JAN LOONES

Monument Eddy Van Vliet Watou – Bouwvergunning

Met groeiende verbazing en ontsteltenis vernemen wij dat het grafmonument in oktober 2002 in Watou opgetrokken ter nagedachtenis van de overleden dichter Eddy Van Vliet (op wiens verzoek zijn as op die plaats werd uitgestrooid), wegens zonevreemdheid moet verdwijnen.

Dit prachtige kunstwerk – een "memoriaalvenster" met daarop een gedicht van Van Vliet – staat in een weide naast een kerkwegel, en wordt beschouwd als een extra "literaire kunsttrekpleister" voor Watou, hét poëziedorp bij uitstek in Vlaanderen.

Geen (kunst)zinnig mens kan dan ook maar enig begrip opbrengen voor dit soort ten top gedreven formalisme. Er is trouwens geen enkel protest gekomen van omwonenden.

Decreetgeving die hiervoor geen oplossing kan bieden, is geen goede decreetgeving en beleid dat hiervoor geen oplossing kan bieden, is geen goed beleid.

1. Welke stappen worden gezet om dit prachtige monument, getuige van een levende cultuur in Vlaanderen, alsnog te vrijwaren van slooping ?
2. Welke middelen worden daarvoor ter beschikking gesteld ?

Antwoord

Op 8 oktober 2002 heeft de stad Poperinge een ontvangstbewijs afgegeven voor een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning strekkende tot het plaatsen van een herdenkingsmonument voor de overleden dichter Eddy Van Vliet, in de Kapelaanstraat in Watou.

Deze aanvraag zou volgens het gewestplan Ieper-Poperinge gelegen zijn in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Op 29 november 2002 heeft de gemachtigde ambtenaar van ROHM West-Vlaanderen een ongunstig advies over de aanvraag uitgebracht. Het college van burgemeester en schepenen van Poperinge heeft dan ook op 11 december 2002 beslist tot een weigering van de vergunning, gelet op dit bindend advies.

De aanvrager is op 23 januari 2003 in beroep gegaan tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincie West-Vlaanderen. Voorzover mij bekend, heeft deze nog geen beslissing genomen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermoedelijk bekend is, is het niet onmogelijk dat ik mij eerlang zal moeten uitspreken over dit dossier. Artikel 53 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, voorziet immers in die mogelijkheid.

Ik kan dus momenteel tot mijn spijt nog geen inhoudelijk standpunt in dit dossier innemen, teneinde later niet van vooringenomenheid bij de behandeling ervan te kunnen beschuldigd worden.

Wel kan ik opmerken dat er vooralsnog geen sprake is van "dreiging tot slooping". Overigens hadden de initiatiefnemers beter gewacht op de vergunning, vooraleer de werken uit te voeren.